

אתם יכולים לעזור לנו:

- ✓ דרוש סיוע במימון של קורס טכנאי טלפון נייד לנערים.
- ✓ נשמח לקבל ערכת קריוקי. שינעים לנו את הערב...
- ✓ גם שולחן כדורגל יתקבל בברכה ☺
- ✓ אנו מחפשים מימון לציווד קרוספיט שנוכל להתאמן.
- ✓ בחופש הגדול אנחנו רוצים לכיף עם הנערים - אטרקציות, מוזיאונים, הצגות, פארקים ואקסטרים. נודה על כל עזרה שתקדם אותנו ותסייע לנו ולנערים לבלות וליהנות.

כוכב ראשון | חניך בדארנא כותב על החוויה

לקראת חודש מרץ, כשהמדריכים סיפרו לנו שנסועים לאילת על מנת לעשות קורס צלילה 'כוכב ראשון' ואנחנו הנערים אמורים לארגן הכל, הופתענו מאוד שנתנים לנו אחריות גדולה. התחלקנו לצוותים (מארגני פעילויות, מארגני אוכל, מארגני מאהל וכדומה), הכנו את הכל מבעוד מועד וירדנו לאילת. ראשונים הגיעו לאילת צוות המאהל, וכשפגשנו אותם ראינו מאהל גדול ויפה במתחם הקמפינג בבית ספר שדה אילת. ביום שני בבוקר הגענו למועדון 'אקווא ספורט' בחוף אלמוג, שם פגשנו את מדריכי הצלילה והתחלנו את הקורס. כל בוקר מאותו יום פתחנו בשתי צלילות, וכל צהריים לאחר מכן התכנסנו בכיתה לשיעור תיאורטי על הצלילה. המשמעת והאחריות שמדריכי הצלילה דרשו מאיתנו היו ברמה גבוהה מאוד, וגם היום והצלילה עצמה הציבו בפנינו אתגרים רבים.

רוב הנערים, בעיקר הוותיקים יותר בדארנא, עמדו בכל האתגרים והצלילו לסיים את הקורס. חלק מהנערים, בעיקר אלו שרק התחילו את התהליך בבית, התקשו מעט יותר ולא הצלילו לסיים את הקורס. למרות הקושי הלימודי, החברתי והאישי שהקורס הביא, גילינו עולם חדש ויפה.

למדנו איך לדבר בשפת הסימנים מתחת למים, למדנו על הדגים והחיים התת ימיים ואפילו ביקרנו במצפה התת ימי וגילינו שכרישים לא כאלה מפחידים וגדולים. בנוסף, למדנו לראות את האחר ולדאוג לו, למדנו לשים לב ולהכיר את הסביבה החדשה ואף איך להתמודד עם הסיכונים הקיימים בה. התרשמנו מאוד מהנוף, החוף, והמים ולחלקנו זאת אפילו היתה הפעם הראשונה באילת! לקראת החזרה לבית השני שלנו, היינו מלאי התרגשות ושמחה מהקורס שסיימנו ומהשבוע שהצלחנו לארגן וכולנו לקחנו את הקורס הזה ברצינות רבה. | ל' - חניך שנה ב' בדארנא.

(סיור ופעילות בקסטל ביום הזכרון)

פסח במדבר / דודו יפרח, מדריך מסעות הישרדות

המון אנשים שואלים אותי "תגיד המסעות האלה עוזרים לנערים? אפשר לראות שינוי בהתנהגות אחרי מסע כזה?"
תרשו לי לספר לכם על המסע של הנערים מבית דארנא. יצא לי לצאת ל-2 מתוך 3 מסעות שהנערים עשו במדבר. המסע הראשון שלי עם הנערים היה בנגב והסתיים לאחר 5 ימים במדבר. קשה להגיד שהיה לי כיף במסע. קללות, אימים והתנגדויות אין סופיות היו חלק גדול משגרת המסע. כל פעם נער אחר לקח את המשכות והוביל דרמה, אם בצורת בריחה אל המדבר האינסופי או בצורת אי רצון להמשיך ללכת כשהשעה כבר 11 בלילה והמחנה נמצא במרחק 10 דקות הליכה. וגם לנו, שועלי המדבר הוותיקים, קצת קשה להכיל סיטואציות כאלה. הימים עוברים ולא נראה שמשוהו מתקדם. בבוקר היום הרביעי כבר רואים את הסוף מתקרב. הנערים לא מוכנים לזוז ורק לאחר שכנועים ומרדפים אינסופיים, ראשון הנערים מתחיל להתארגן ב-13:00 ורק ב-14:00 מתחילים בתזוזה איטית ומלאה התנגדויות. ואז פתאום הקצב משתנה, הנערים מתחילים ללכת מהר, וכשעה לאחר רדת החשכה אנחנו קרובים לנקודת הלינה. בדרך אני שומע את הנערים מתכננים את הלילה האחרון שלהם במדבר. הם מתכננים ארוחת ערב משותפת ולילה של הווי משותף. מגיעים לנקודה ומתיישבים לשיחה, אני מסביר לנערים שהלילה האחרון הוא המאתגר ביותר והמשימה היא לינת בדד. עליהם לקחת קצת אוכל, עצים ומים ולבלות את הלילה לבד. אסור לשכוח שלרובם זה המסע הראשון בשטח, רק לפני כמה ימים הם למדו להדליק מדורה, לבנות מחסה ולבשל בשטח, ועכשיו הם צריכים לצאת אל המדבר לבד ולבלות את כל הלילה לבד.

מוסבר לנערים שהמשימה היא משימת רשות, כלומר רק מי שרוצה יוצא למשימה, ומי שלא, יכול לישון בקבוצה, ולמרות כל זאת רוב הנערים יוצאים למשימה וכל אחד מתמקם בנקודה במדבר האינסופי שיכול להיות מאוד מפחיד. בשעת לילה מאוחרת אנחנו עושים סיבוב אחרון ורואים שכל הנערים כבר ישנים ויש סימני מדורה ליד כל נער. אני מתמלא גאווה גדולה בכל נער שבחר להתמודד עם האתגר ועם הפחד. בבוקר תומר, מנהל הפנימיה שליווה את המסע ברכב חילוץ, מפתיע את הנערים ומעיר אותם. לנערים זו הפתעה והתרגשות גדולה לראות את תומר לאחר 4 ימים במדבר, 4 ימים בהם הם לא ראו נפש חיה. המסע מסתיים בהצלחה, עושים סיכומים וחוזרים לבית דארנא לשגרה.

לאחר מספר חודשים מגיע הזמן ונפגשים שוב למסע השלישי והאחרון. יש במסע 4 נערים שכבר עשו 2 מסעות. מזל שאני מכיר אותם טוב, כי אם לשפוט לפי ההתנהגות, אז זה לא אותם הנערים שאני מכיר מהמסע הקודם. למסע הזה הם הגיעו כנערים שמרגישים במדבר כמו בבית, מדברים בפתיחות ובצורה בוגרת, בוחרים מטרות למסע ומצליחים לתמוך בנערים שזה המסע הראשון שלהם.

לא רק שהם שיטפו פעולה פעמים רבות, הם גם ידעו לפרק טוב יותר מאתנו, המדריכים, התנגדויות של חבריהם שזה המסע הראשון שלהם. כשאני חושב על השינוי המדהים שחל בהם, אני מתמלא התרגשות וגאווה שאני חלק מזה. זה בהחלט מעורר פליאה לראות את ל' שבמסע הקודם עזר כל מספר דקות, ברח ויצר דרמות ללא סוף. במסע הזה הוביל את חבריו וניווט עם מפה כמו חייל סיירת מנוסה. היה גם את מ' שבמסע הקודם הוביל התנגדויות קשות ולא היה מוכן בשום פנים להקשיב לשיקוף של המדריכים. במסע הזה ידע לפרק התנגדויות של חבריו למסע ושיטף פעולה בשיחות ועיבודים לאורך המסע.

אני מודה לנערים ולמדבר שיצא לי להיות חלק מתהליך כל כך משמעותי.

